

Forslag

til

Lov om ophævelse af lov om sømandsskat.

Fremsat den 8. september 1975 af *Glistrup* (FP), *Arentoft* (FP) og *Ove Jensen* (FP).

§ 1. Den hidtidige sømandsskatteordning ophæves med udgangen af 1975, således at de af ordningen omfattede indtægter — jfr. lovbekendtgørelse nr. 584 af 28. november 1974 — for så vidt de erhverves efter udgangen af 1975, ikke underkastes nogen form for indkomstbeskatning.

§ 2. Fradrag knyttet til de i § 1 nævnte indtægter kan ikke foretages i skatteyderens øvrige indkomst.

§ 3. Lov om sømandsskat, jfr. lovbekendtgørelse nr. 584 af 28. november 1974, ophæves for så vidt angår indtægter, der erhverves den 1. januar 1976 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den hurtige og varige afskaffelse af arbejdsløsheden sker ved, at indkomstskatten i sin helhed ophæves. Som følge af det meget store provenu, som indkomstskatten afkaster, kan en sådan ophævelse alene gennemføres over en flerårig periode. Herom har fremskridtspartiet fremsat forslag.

I forbindelse med denne afvikling skal selvsagt også sømandsskatten ophæves. Da den alene indbringer et årligt provenu på omkring 300 millioner kroner, må det være klart, at dens ophævelse kan og bør ske ved et snuptag. En særskilt aftrapningsordning er altså uforholdsmæssig. Ved nærværende foreslås det, at ophævelsen allerede sker fra 1. januar 1976 at regne. Ophævelse af indkomstbeskatning medfører jo i bred almindelighed, at danske erhverv bliver mere konkurrencedygtige derved, at der opnås betydelige lønindtægtsforbedringer uden lønudgiftsstigninger for arbejdsgiverne. Det er velbegrundet at give denne konkurrencestyrkelse på et tidligt tidspunkt i udviklingsprocessen til vort skibsfartserhverv, som årligt indsejler omkring 7 milliarder kroner i udenlandsk valuta.

Dertil kommer, at det er mindre velbegrundet at

indkomstbeskatte søfolk end andre, dels fordi søfolkene gør mindre brug af offentlige ydelser, dels fordi de i forbindelse med deres erhverv har en lang række ulemper, som der ikke i tilstrækkelig grad gennem årene har været kompenseret for gennem skattemæssige fradrag. I denne forbindelse kan blot nævnes de lange fravær fra hjemmet, store rejse-, tele- og portoudgifter, ingen muligheder for ekstraindtægter og derudover relativt dårlige kommunikationsmuligheder med skattevæsenet.

På et tidspunkt, hvor den manglende virkning af de andre partiers beskæftigelsesforslag endnu ikke var gået op for dem, forkastede de alle ni i samdrægtighed den 27. maj 1975 et tilsvarende forslag fra fremskridtspartiet. Det hed F 188, var fremsat den 2. april 1975, førstebehandledes den 7. maj 1975 (Folketingstidende 1974-75, 2. samling, spalte 4771-4788), var til anden behandling 22. maj 1975 (ibid. 5314-5316) og faldt altså fem dage senere (spalte 5385). Forhåbentlig har den mellemliggende ulykkelige mangel på bedring af arbejdsløshedssituationen nu åbnet tilstrækkelig mange folketingsmænds øjne.